

Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα (2024)

9 Μαΐου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

9 Μαΐου ...

Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα ...

Ο Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα , κατά κόσμον Ιβάν Ευθύμοβιτς Λιτόφκιν , γεννήθηκε στις 2 Νοεμβρίου του 1837 μ.Χ. στο χωριό Γκοροντίσστα της περιοχής Στάρομπελσκ της επαρχίας Καρκώφ ,

από γονείς Ευσεβείς και Φιλόθεους , τον Ευθύμιο Αιμιλιάνοβιτς και την Μαρία Βασίλιεβνα Λιτόφκιν ...

Οι γονείς Του είχαν έξι παιδιά , τρεις υιούς και τρεις θυγατέρες , τον Ιβάν , τον Πέτρο , τον Συμεών , την Αλεξάνδρα , την Άννα και ακόμη μία θυγατέρα , η αδελφή Του Αλεξάνδρα έγινε Μοναχή με το όνομα Λεωνίδα ,

διηγείτο πως ο μικρός Ιβάν ήταν πολύ στοργικό και ευαίσθητο παιδί , με την τρυφερή ψυχή Του συμμετείχε στις θλίψεις των άλλων , αν και η έμφυτη μετριοφροσύνη και συστολή Του συχνά δεν του επέτρεπαν να ομιλεί ...

Τεσσάρων ετών έχασε τον πατέρα Του και λίγο αργότερα την μητέρα Του από την επιδημία χολέρας που ενέσκηψε στο χωριό ,

η αγάπη Του για τον Μοναχικό Βίο οδήγησε τα βήματα Του στην Όπτινα ...

Στις 15 Απριλίου του 1872 μ. Χ. Χειροθετήθηκε Μοναχός με το όνομα Ιωάννης ,

στις 16 Ιουλίου του 1872 μ. Χ. Εκάφη Μοναχός και έλαβε Το όνομα Ιωσήφ ...

Το 1877 μ.Χ. Χειροτονήθηκε Διάκονος , τον Οκτώβριο του 1884 μ.Χ. Έλαβε την Χάρη της Ιεροσύνης από τον Επίσκοπο της Καλούγκα Βλαδίμηρο ,

από την πρώτη ημέρα της Χειροτονίας Του Λειτουργούσε με προθυμία , με Ευλάβεια , και χωρίς
βιασύνη , όπως έλεγε Ο ίδιος αισθανόταν μεγάλη Πνευματική χαρά ...

Οι άλλοι Πατέρες Τον Ευλαβούνταν και Τον αγαπούσαν ιδιαίτερα , γιατί Τον θεωρούσαν Αληθινό
Μοναχό ,

ο Γέροντας της Μονής Αμβρόσιος έβλεπε σε Αυτόν τον μελλοντικό Διάδοχο του , Του έδινε την
Ευλογία να Εξομολογεί μερικούς από τους επισκέπτες της Μονής ...

Τον προετοίμαζε σιγά – σιγά για να τον διαδεχθεί , Τον Δίδασκε τόσο με τον λόγο , όσο και με το
παράδειγμα του , όταν ο Γέροντας Αμβρόσιος Κοιμήθηκε , όλοι στράφηκαν προς Τον Ιωσήφ ,

Εκείνος με Προσευχή και ταπείνωση ανέλαβε το Έργο της Πνευματικής καθοδηγήσεως των
Αδελφών ...

Η Προσευχή Του είχε μεγάλη Δύναμη , είχε Αξιωθεί από Τον Θεό και του Προορατικού
Χαρίσματος ,

Ο Ιωσήφ δεν επέτρεπε ποτέ στους Μοναχούς να αρνηθούν κάποιο Διακόνημα , έλεγε πως εκείνος
που φέρει σε πέρας ότι του έχουν αναθέσει , Αξιώνεται να έχει Ευλογημένο Τέλος ...

Όταν Του εξέφραζαν το παράπονο πως η υπακοή ήταν δύσκολη και προκαλούσε πολλή λύπη , το
πρόσωπο Του Φωτιζόταν με χαρά , τα μάτια Του γέμιζαν με τρυφερή Πατρική αγάπη ,

έλεγε με έναν ιδιαίτερο Πνευματικό τόνο , Λοιπόν και τι με αυτό , λόγω αυτής της υπακοής θα
γίνετε Μάρτυρες ...

Ήταν θιασώτης και εργάτης της Αδιάλειπτης Προσευχής , Ο Ιωσήφ προσπαθούσε να ενθαρρύνει
και τους άλλους να ασκούν το Θείο αυτό Έργο ,

Δίδασκε την Προσευχή και πίστευε πως ήταν η σπουδαιότερη απασχόληση για όλους ...

Εμπόδιζε επιτακτικά και ανστηρά τους άπειρους και τους δόκιμους από την Άσκηση της Νοεράς
Προσευχής ,

τους Δίδασκε να πορεύονται προοδευτικά , αρχίζοντας από την προφορική Άσκηση της Προσευχής
Του Ιησού ...

Κάνοντας κομποσκοίνια έλεγε , αυτό Προστατεύει τον άνθρωπο από την υπερηφάνεια , κάθε μέρα
έξω από το Κελί Του μαζεύονταν οι φτωχοί και ο Μοναχός που ήταν σε υπηρεσία έδιδε
Ελεημοσύνη σε όλους ,

Ο Ιωσήφ Λειτουργούσε για τελευταία φορά την Εορτή Της Κοιμήσεως Της Θεοτόκου το 1905 μ.Χ.
...

Την επόμενη ημέρα ασθένησε , όλοι περίμεναν το αναπόφευκτο , Ο Θεός όμως παράτεινε την ζωή

Του , που ήταν πολύτιμη για όλους μέχρι το 1911 μ.Χ. ,

Λίγο πριν την Κοίμηση Του Κοινώνησε Των Αχράντων Μυστηρίων ...

Παρακάλεσε τους Αδελφούς να Προσευχηθούν στον Θεό , για να Ελευθερώσει την ψυχή από το σώμα Του , ζήτησε να βάλουν κοντά Του μία Εικόνα ,

οι Μοναχοί έφεραν την Εικόνα Της Παναγίας , με την οποία Τον Ευλόγησε ο Μοναχός Ισαάκιος , την τοποθέτησαν απέναντι Του στο τραπεζάκι κοντά στο μαξιλάρι Του και άναψαν μπροστά της ένα καντήλι ...

Κρατούσε στα χέρια Του ένα μικρό άσπρο ξύλινο Σταυρό , στο στήθος Του είχαν ακουμπήσει Το Ιερό Λείψανο Της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας ,

Έτσι Ο Όσιος Ιωσήφ Κοιμήθηκε με Ειρήνη